

la crítica | Circo Americano

El circ està instal·lat a Les Gavarres. / J. FERNÁNDEZ

Circo Americano: fidel als orígens

► **Lloc:** Polígon Les Gavarres de Tarragona
Dia: Fins diumenge, dia 1

MARCEL BARRERA

Elefants, feres, trapezistes, foques... El Circo Americano, que va arribar a Catalunya procedent d'Itàlia durant els anys 70, es manté fidel als seus principis de presentar un espectacle de circ seguint el model tradicional que tan arrelat està a Itàlia o a França i que a Catalunya representen dos únics circs: el Raluy i l'Americano. La companyia de la família Faggioni actua fins diumenge al polígon Les Gavarres, a Tarragona, després del seu èxit a Terrassa i abans de continuar la gira per Vinaròs i Castelló. L'espectacle, que acaba amb els artistes aplaudint tot el públic, arrenca amb un número d'equilibris i malabarismes dalt d'un monocicle i un carrusel d'animals que fan les delícies dels més petits: dromedaris, zebres i un gran rinoceront blanc que es passeja per la pista. Però en el capítol d'animals destaquen els 6 cavalls domats per Angelo Dillello i els 6 tigres ensinistrats per Halil Maluku, que fa el cor fort i puja al lloc d'una de les belles bèsties. L'espectacle també inclou un número de foques. I dromedaris. I elefants. En fi, tot allò que ha de tenir un circ tradicional i que a Catalunya està en greu perill de supervivència a causa de les ordenances municipals, cada vegada més esteses, que prohibeixen l'exhibició d'animals salvatges. Els qui vagin a veure un espectacle en perill d'extinció tampoc no es perdran un excel·lent número de 3 contortionistes provinents de Mongòlia i una *troupe* brasilera, els Sousa, que delecten el públic amb un triple mortal al trapezi volant. Veient l'actual Circo Americano, que ha fet debutar a Tarragona un trio de pallassos en substitució de la parella Yessi i Sidney, es troba a faltar a la pista Rashid, l'antic presentador. Però val la pena acostar-se al circ. Potser d'aquí a poc temps no hi haurà ni la possibilitat. La cacera contra aquests espectacles és despietada.

Salou estrena un museu a l'aire lliure per exposar les restes de la vil·la romana de Barenys

S'hi ha conservat un forn de ceràmica i un magatzem de mitjan segle I aC

AZAHARA PALOMARES / Salou
 ● La vil·la d'època romana de Barenys, localitzada a Salou fa alguns mesos durant les obres d'urbanització d'un nou barri a la banda de pon-

ent del municipi, ja pot visitar-se. L'Ajuntament de Salou, coincidint amb la festa major del 30 d'octubre, va inaugurar ahir un parc arqueològic on s'han museïtzat les diverses

restes descobertes, que daten de mitjan segle I abans de Crist. L'espai era un centre de producció de ceràmica on es fabricaven àmfores per emmagatzemar el vi local.

Un parc que al mateix temps és un museu a l'aire lliure. La descoberta casual de les restes d'una vil·la romana a Salou ha permès dotar el municipi d'un altre pulmó verd que, amb horaris limitats, permetrà als visitants fer-se una idea de com era la vida a l'actual capital de la Costa Daurada durant la segona meitat del segle I aC.

La vil·la és un de la dotzena d'espais similars de producció ceràmica d'època romana que s'han localitzat al Camp de Tarragona, i en aquest cas aprofitava els aiguamolls i estanys que en l'antiguitat hi havia a la zona. La joia del parc arqueològic és ara el forn circular, de tres metres i mig de diàmetre, que es feia servir per coure ceràmica. Se n'ha conservat completa la part inferior, on s'encenia el foc, i la graella, foradada per tal que la calor produïda arribés a les peces. Gràcies a la museïtzació que ha executat l'empresa Némesis, els visitants poden fins i tot endinsar-se a les entranyes del forn, on es produïen àmfores, teules i peces de cuina.

Magatzem i premsa

Els primers curiosos que ahir van aprofitar la inauguració per conèixer de prop les restes de la vil·la (de la qual tan sols s'han

El parc arqueològic combina les zones enjardinades amb els espais museïtzats. / A.P.

conservat vestigis de la seva *pars rustica*, és a dir, l'espai de producció) van poder descobrir la premsa de pedra localitzada també durant les excavacions, i que es feia servir per elaborar vi.

Al parc també es pot conèixer la Cella Vinaria, el magatzem on es guardaven les àmfores que ja estaven plenes, o l'antiga bassa per acumular l'aigua necessària per a la producció. També es conserva una part del canal que feia arribar aigua fins a un pou amb sitja.

Trobar el passat creixent

● La casualitat va fer que, mentre s'executaven les obres d'urbanització del sector 01 (un dels futurs barris de Salou, a tocar de la carretera de Cambrils), les màquines topessin amb les restes d'aquesta vil·la romana, ara una de les poques que estan museïtzades a la regió. L'Ajuntament i l'empresa Némesis van impulsar llavors la conservació d'aquesta troballa, i van convertir el petit turó on havien estat localitzades en una zona verda. L'alcalde de Salou, Pere Granados, va destacar ahir la importància de conservar elements com aquest al municipi, mentre que la directora de Némesis, Maria Reis, va subratllar el paper de les vil·les romanes com la de Barenys a l'hora de compartimentar el territori que els romans tot just havien conquerit poc temps abans, al segle III aC.

La capella del Sagrat Cor, de Valls, recupera el seu estat més genuí

A. ESTALLO / Valls

● La capella del Sagrat Cor, una de les que configuren el perímetre de la nau central de l'església de Sant Joan de Valls, torna a mostrar el seu aspecte original. Les obres de restauració han costat uns 30.000 euros i han permès recuperar part de la decoració inicial del segle XVI, l'emmurallat, i una part de la rica decoració de principis del segle XVIII, amb

les imatges de santa Teresa, sant Bonaventura i, probablement, sant Agustí. L'advocació que té actualment la capella data de l'any 1940, quan «l'Apostolat de l'Oració va adquirir l'actual imatge per entronitzar-la en una capella de Sant Joan i el retaule es va inaugurar l'any 1945», expliquen fonts de la comissió que vetlla per la conservació del patrimoni del temple. Antigament la

capella estava dedicada a sant Francesc Xavier i tenia un retaule del 1693 i atribuït a Lluís Bonifaci, fundador de la nissaga d'escultors Bonifàs. De tot aquell retaule, però, només es va salvar el plafó de l'agonia de sant Francesc Xavier, que es pot veure ja restaurat. L'operació ha estat finançada amb les aportacions dels socis, la Diputació, l'Ajuntament i el consell comarcal.

La capella restaurada va ser inaugurada fa pocs dies i presentada al públic. A. ESTALLO